

در سیاست ملی جایی برای صنعت چرم و پوست وجود ندارد

■ محمد امیری

اعتقادی به این صنعت ندارند چه انتظاری از صنعتگران چرم و پوست داریم، در طول این سال‌ها چندین لایحه و پیشنهاد توسط دولت برای راه‌اندازی منطقه ویژه اقتصادی در منطقه ورامین تصویب شد اما متأسفانه به دلایلی معلوم و نامعلوم اجرایی نشد.

نهاد صنفی تولیدکنندگان و صادرکنندگان سالامبور و چرم ایران پیشینه ۵۰ ساله دارند در جلساتی که با مدیرکل دفتر صنایع نساجی و پوشاک داشتیم عنوان کردیم تا ساختار اصلی صنعت چرم و پوست توسط دولت اصلاح نشود به جایی نخواهیم رسید. تاکنون موضوع راه‌اندازی منطقه ویژه اقتصادی به اداره بازرگانی شهر ورامین ابلاغ شده تا اجرا کنند اما متأسفانه مصوبه قانونی دولت را برای اجرا به زمین بخش خصوصی پرتاب کرده اند، به گفته مسئولان بازرگانی تهران و ورامین در بین ۲۰۰ کارخانه‌دار منطقه چرم شهر، برخی با اجرای مصوبه منطقه ویژه اقتصادی ناراضی هستند این موضوع یک مسئله منطقه‌ای یا بومی نیست بلکه یک موضوع ملی است چرا که برای راه‌اندازی چنین منطقه ویژه اقتصادی مطالعات تطبیقی گسترده‌ای صورت گرفته که هزینه مطالعاتی آن حدود ۲۰ میلیون تومان بوده است. در چنین شرایطی تولیدکنندگان چرم و پوست باید محصولات را به بندرعباس ببرند تا ۲۰ روز در آنجا بماند سپس برای انجام امور آزمایشگاهی به کرج بفرستند تا در نهایت محصولات چرمی صادر شود، ببینید چه مشکلاتی برای تولیدکنندگان و صادرکنندگان چرم و سالامبور رخ می‌دهد.

دست‌اندرکاران این حوزه‌ها به مجموعه‌ای مشکلات و راه‌کارهای برون‌رفت از آن دست یافت بدیهی است در چنین وضعیتی تدوین نقشه راه صنایع چرم و پوست نیز منطقی و مقرون به واقعیت خواهد بود.

محمد لاهوتی، از اعضای هیأت‌مدیره اتحادیه تولیدکنندگان و صادرکنندگان سالامبور و چرم ایران نیز درباره تدوین نقشه راه توسط یکی از نهادهای صنفی چرم خاطر نشان کرد: صنعت چرم و پوست در مجموعه کلان و سیاست‌گذاری‌ها با مشکلاتی مواجه است چرا که از همان ابتدا مسئولان دولتی وزارت صنایع و معادن در تدوین استراتژی و برنامه‌ریزی برای چنین صنعت سودآوری صرفاً به صنایع نساجی توجه داشتند تا صنعت چرم و پوست.

به‌نظر مدیران دولتی در طول سال‌های اخیر صنایع چرم و پوست را ندیدند و گرنه چه نیازی بود که واژه چرم را از اداره کل صنایع نساجی و پوشاک طی ۲۰ سال گذشته حذف کنند. می‌بینید که دولت و مسئولان دولتی وزارت صنایع اعتقادی به صنایع چرم ندارند به رغم این که صنعت چرم و پوست با توجه به پتانسیل‌های آن در حوزه صنعت، ارزآوری میلیاردی دارد و عدم وابستگی آن به مواد اولیه از خارج نتوانسته هم چنان دیدگاه مدیران دولتی را تغییر دهد با این وجود انتظار می‌رود که نهادهای صنفی صنعت چرم و پوست با ارائه طرح و مشارکت جمعی فعالان این صنعت آن را از وضعیت بحرانی خارج سازند.

وی در ادامه افزود: وقتی دولت یا نهادهای دولتی به عنوان بزرگ‌ترین حامی صنعت چرم و پوست

در شماره ۱۲۴ مجله بازار چرم و کفش، یادداشتی درباره «ره‌نگاشت صنعت چرم و پوست و صنایع وابسته» توسط یکی از نهادهای صنفی چرم و پوست نوشتیم که بازخوردهای متفاوتی در بین صنعتگران، نهادهای صنفی چرم و پوست در پی داشت برای اطلاع از نگاه صاحب‌نظران و کارشناسان این حوزه با برخی از دست‌اندرکاران متعهد و پیشکسوت چرم و پوست به گفتگو نشستیم که ماحصل آن را می‌خوانید:

داود بهفرشت از تولیدکنندگان چرم درباره تهیه نقشه‌راه بدون هماهنگی با سایر فعالان صنعت چرم و پوست به خبرنگار مجله بازار چرم و کفش گفت: در طول این مدت مجلات تخصصی چرم و کفش را مطالعه نکرده‌ام بنابراین از یادداشت سردبیر مجله بازار چرم و کفش بی‌اطلاع هستم اما تهیه نقشه‌راه توسط یکی از نهادهای صنفی تا حدی قابل تعمق است بنابراین انتظار این است که کارگروه مورد نظر کانون هماهنگی دانش و صنعت چرم و پوست در تهیه چنین نقشه‌راهی می‌بایست با تک‌تک تولیدکنندگان و صادرکنندگان چرم و پوست ارتباط داشته باشد تا بتواند با ارزیابی مشکلات راه‌کارهای برون‌رفت از این مسائل را هم بشنود.

شاید تولیدکنندگان کیف و کفش، محصولات چرمی و پوشاک، تولیدکنندگان چرم و سالامبور و صادرکنندگان پوست و چرم راه‌کارهای نگارشی یا پیشنهادی نهاد صنفی یادشده را قبول نکنند اما می‌توان با نظرسنجی درست از تک‌تک